

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1643/2024
12.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Гајић адвокат из ..., против туженог „ББ“ доо Крагујевца, чији је пуномоћник Живан Јеремић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1261/23 од 26.12.2023. године, у седници одржаној 12.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1261/23 од 26.12.2023. године, у ставовима првом и трећем изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 2598/21 од 13.12.2022. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, исплати на име претрпљених душевних болова због наружености 70.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова 50.000,00 динара и на име претрпљеног страха 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 20.07.2018. године као дана подношења тужбе до исплате и обавезан тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 214.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1261/23 од 26.12.2023. године, укинута је првостепена пресуда, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, исплати на име претрпљених душевних болова због наружености 35.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова 25.000,00 динара и на име претрпљеног страха 25.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 13.12.2022. године као дана доношења првостепене пресуде до исплате, одбијен као неоснован тужбени захтев у преосталом делу којим је тражено да се поред досуђених износа обавезе тужени да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете исплати на име непретрпљених душевних болова због наружености још 35.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова још 25.000,00 динара и на име претрпљеног страха још 25.000,00 динара, као и у делу

захтева за исплату законске затезне камате за период од дана подношења тужбе 20.07.2018. године до дана пресуђења 13.12.2022. године и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 435.380,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је у усвајајућем делу, због битне повреде одредаба парничног поступка и погршене примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011....10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. у вези члана 231. ЗПП, на коју се ревизијом указује. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП не представља разлог за изјављивање овог правног лека, на основу одредбе чл. 407. ЗПП.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку и на основу спроведене расправе и допуњеног доказног поступка пред другостепеним судом, тужилац је код туженог засновао радни однос на пословима возача, а 01.09.2014. године је засновао радни однос на неодређено време са пуним радним временом са трећим степеном стручне спреме на радном месту монтажер намештаја - возач. Опис послова и радних задатака за ово радно место, ближе нведених у образложењу побијане пресуде, не подразумева употребу мердевина нити скидање делова и елемената са високих регала постојећих у радионици туженог. Код туженог је постојао запослени на радном месту магационер, који издаје оков (ручице, шарке, шрафове исл.), али не плочасте материјале који се на лицу места склапају и припремају за монтажу код купца. У радионици се налазе и други елементи који се испоручују купцима - аспиратори и друга техника коју издаје магационер и уобичајено је да се ти елементи налазе на поду, али је критичног дана, из непознатих разлога, аспиратор остао на регалу. Дана 27.07.2015. године тужилац се повредио на радном месту, у радионици туженог, пошто је поступајући по налогу непосредног руководиоца сменовође ВВ да преузме аспиратор са рафа, односно високог регала и то тако што је узео исправне металне двокраке мердевине висине 1,5 метра ниже од полице рафа, а аспиратор се налазио на висини око 2 метра удаљен од ивице рафа 1,5 метра. Том приликом тужилац је самоиницијативно одлучио да се на мердевинама окрене леђима ка рафу, стави руке позади и тако се ухвати за раф и покушавши да седне (наскочи) на раф, како би се попео и дохватио аспиратор. Приликом његовог одупирања мердевине су се помериле унапред, а тужилац је пао позади леђима на под и оценом налаза вештака тужилац је критичном приликом претрпео лезију меких телесних ткива, која је манифестована као раздерно-нагњечена рана у дисталној трећини леве подлактице, а која је представљала механичку повреду квалификовану као лака телесна повреда, која

је могла настати дејством тупине замахнутог механичког оруђа у шта спада и пад- удар о чврсту подлогу, као што је под или удар о предмете пљоснатих, обличастих и бридастих површина као што је ивица мердевина исл. Услед наведене повреде тужилац је трпео физичке болове и страх интензитета и трајања ближе описаних у налазу и мишљењу вештака, а код тужиоца су у регији дисталне трећине предње стране леве подлактице настале и оžilјне промене на стално експонираном делу тужиоца, јако су уочљиве, упадљиве и доступне визуализацији, како тужиоцу, код кога изазивају непријанта осећања- посрамљеност, утученост и нерасположење тако и другим лицима код којих изазивају негативну пажњу и могу довести до непријатних реакција посматрача. Протеком времена неће доћи до њиховог смањења или нестајања, већ могу попримити већи обим до постојећег тако да одговарају наружености средњег степена. Тужилац је од 20.09.2014. године код туженог на реверс био задужен радним оделом (блуза, панталоне и четири мајице), али не и заштитним рукавицама. Тужени је послове процене ризика, безбедности и здравља на раду поверио Друштву за безбедност и здравље на раду, услуге и промет „ГГ“ доо из ... из чијег извештаја о процени ризика за рад који се обавља у радионици произлази садржај рада – активности на пословима монтажера намештаја- возач, ближе описан у образложењу побијане пресуде, међу којима није и коришћење мердевина и скидање делова са високих регала. Радници који су обављали послове монтажера- возача код туженог, међу којима је и тужилац, нису прошли обуку за рад на висини, јер опис тог посла такав рад не подразумева.

Код наведеног, другостепени суд је читањем доказа изведених пред првостепеним судом и непосредним извођењем доказа на расправи одржаној пред тим судом употпунио утврђење о чињеничном стању и уз образложену оцену доказа утврдио све битне чињенице за правилну примену материјалног права из Закона о раду, Закона о облигационим односима и Закона о безбедности и здравља на раду, цитираних у образложењу побијане пресуде и закључио да је тужени, као послодавац тужиоца одговоран за нематеријалну штету коју је тужилац услед повреде на раду претпео, уз закључак да је оштећени својим понашањем критичном приликом допринео наступању штетне последице са 50%.

Неосновано се наводима ревизије оспорава правилна примена материјалног права.

Под повредом на раду подразумева се повреда која је узрочно везана за обављање послова и задатака повређеног радника, а одговорност послодавца за накнаду штете запосленог због повреде на раду зависи од основа и услова одговорности. Основ одговорности је кривица послодавца за штетну радњу или пропуштање предузимања радње, ризик од опасне ствари чији је ималац послодавац или ризик од обављања опасне делатности којом се послодавац бави. Кривица послодавца се претпоставља, а пошто се ради о оборивој претпоставци послодавац може доказивати да је штета настала без његове кривице, а што у конкретном случају тужени није доказао.

Тужилац је критичном приликом, поступајући по налогу непосредног руководиоца да преузме аспиратор са рафа висини од око 2 метра пао са мердевина и претрпео лаку телсену повреду на раду у виду раздерно-нагњечене ране у дисталној трећини леве подлактице. У пропусту туженог као послодавца да га оспособи за безбедан и здрав рад на пословима које је критичном приликом по налогу претпостављеног обављао, при чему опис посла радног места тужиоца монтажера намештаја-возач не подразумева рад на мердевинама нити манипулацију са елементима путем скидања истих са регала висине 2 метра, огледа се узрочно-последична веза са насталом штетом, због чега је правилна оцена другостепеног суда да постоји основ одговорности туженог за нематеријалну штету коју је тужилац критичном приликом претпео.

Супротно ревизијским наводима, другостепени суд је правилно оценио изведене доказе и утврдио све битне чињенице и околности под којима се одиграо штетни догађај. Неосновано се ревизијом туженог оспоравају околности штетног догађаја и указује на искључиву кривицу оштећеног, односно евентуално на постојање доприноса оштећеног настанку штете у већем обиму од утврђеног. Наиме, начин повређивања и околности под којима је дошло до повређивања тужиоца не воде ослобађању од одговорности туженог, у смислу члана 177 став 2. Закона о облигационим односима, а на страни тужиоца, и по оцени Врховног суда, у конкретном случају постоји и пропуст тужиоца који је у узрочној вези са штетним догађајем, јер је критичном приликом покушао без поговора да изврши радни задатак по налогу претпостављеног руководиоца, није поступио са довољном пажњом и опрезом да се на поуздан начин увери да може да дохвати аспиратор и како је већ самоиницијативно стојећи на мердевинама окренут уназад према високом регалу и хватајући се за исти рукама уназад и одупирајући се ногама са мердевина покушао да седне на раф на коме се налази аспиратор ради дохватања истог, погрешно проценио да је тако поступање адекватно. Стога је и по оцени Врховног суда допринос оштећеног настанку штетног догађаја 50%, због чега је правилно тужиоцу досуђена накнада штете у сразмерно смањеном новчаном износу.

Одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете правилно је другостепени суд оценио све утврђене околности у смислу одредбе члана 200. Закона о облигационим односима, имајући у виду врсту и тежину телесне повреде тужиоца, трајање и јачину физичког бола и страха које је тужилац претпео и степен наружености код тужиоца услед задобијене повреде. При томе је и другостепени суд водио рачуна о томе да ли је накнада адекватна значају повређеног добра, циљу коме служи, те природи и друштвеној сврси обештећења и одмерио правичну новчану накнаду за тражене видове нематеријалне штете. Умањујући наведене износе сразмерно доприносу оштећеног настанку штете, сходно одредби члана 192. ЗОО, другостепени суд је обавезао туженог да тужиоцу исплати износе наведене у усвајајућем делу става првог изреке побијане пресуде, са законском каматом почев од дана пресуђења до исплате, у смислу члана 277. ЗОО. По оцени Врховног суда висина накнаде нематеријалне штете досуђена тужиоцу по свим основима може се сматрати правичном за обе парничне странке, односно износи које је одмерио другостепени суд нису превисоко одмерени.

Врховни суд је ценио и остале наводе ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде. Одлука о тужбеном захтеву је донета правилном применом материјалног права и правилном применом правила о терету доказивања, за коју су дати доволни и јасни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Правила је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом чл.153, 154, 163. и 165. став 2. ЗПП, према висини новчаног износа са којим је тужилац успео у спору.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић